

העורך והמייסד הראשון:
ד"ר מלכיאל זוארץ ז"ל
ממשיכי דרכו יב"א: ב. מיכאל, חנוך מרמרי,
קובי ניב, אפרים סידון
כתובת המערכת: רחוב זוארץ 1

שלושה קיבלו רעל במקום חרופות בירוחם

שניים מהם אותרו — ומחפשים את השלישי, שהוא כנראה ילד

באם נסים בארץ, עם ירושלים אחרונה...
שלושה אנשים, ששני אחיהם נעדרים
במסגרת קרבתהיהם בעיר, ירושלים, קיבלו
בעיית ירושלים תיכונה.
הקפדה נכונה, כאשר זו, שנית רעל, וזו הראשון
רוצה להיות הבחין, להפוך הבחין בכך רעל על שני

מסתמן פתרון
לבעיית עיירות-הפיתוח

מכתבים

למערכת

זוארץ חנטריש

השולחים הם לא כה תמימים כפי שכתבתם, בשולחם את מכתביהם לכתובת המערכת של העולם הזה. וזה משני סיבות: אתם ניספתים להעולם הזה, (לפחות כך אני רואה את זה), שנית, הכתובת שלכם, "זורהארץ" מס' 1 אינה קיימת כלל. לאן אתם רוצים שהם ישלחו את המכתבים שלהם?

אתם אינכם עצמאיים, כל עוד ואתם מופיעים בעיתון העולם הזה, ולא בעיתון משלכם הנושא את הכותרת שבה בחרתם. מכאן ודאי, רצינו שאני נגד רעיון צי-רוף, "זורהארץ", אל העולם הזה, הור מור שלכם (כפי שאתם מכנים את זה) שונה מה החומר שאני קוראת מדי שבוע בעולם הזה.

מן הראוי לציין שבפעם הראשונה שהופיע המדור "זורהארץ" בעולם הזה התרשמתי מאוד (בלשון סיני נהור) מדברי הפתיחה המלהיבים והמשכנעים כמו: "בעזרתך, חמודי, ...בזכותך פוצ' קלה, ...לבסוף קורא מתוק...! למה אתם מחכים. לאחר דברים אשר כל-כך משכינים את ציבור הקוראים! זוהי טעות כה הראשונה, וכדי שהכישלון לא יהיה מנת חלקכם, וכדי שלא תהיו תופעה חולפת, אני סבורה שעליכם לנסות לשכנע את ציבור הקוראים בצורה אחרת. וזה כדי שבבוא היום תוכלו לעמוד ברוחות עצמכם!!!"

סואץ מיכל

יש גולדה

הצהרתו של ד"ר מלכיאל זוארץ ז"ל, כי "אין גולדה", כיוון ש"עד לשנת 1876 לא שמענו עליה בכלל (200 הארץ 5001), אינה עומדת במבחן המציאות וחוששני שנפל המונח קורבן לטעות פוניטית ש"בכפרי-סבא מקורה.

טענתו של הרצל, כי אם "תרצו אין זו אגדה", אינה מוסבת ישירות על גולדה. אומנם, כשחזר עליה השר פינר גוש ספיר בישיבת הממשלה (200 הארץ 1936) נכשל בביטוי המילה "אגדה". בלשונו מנוקדת מילה זו: "אל"ף פתר חה, גימ"ל קמוצה ודגושה. לפי שבמי"ר רח אירופה נהגו לבטא קמץ כחולם, היתה "אגדה" בפיו ל"אגודה".

מומחים בלשניים בכמה עיתונים פירשו את ה"אגודה" כאילו היתה "אגודה" (וא"ו שנייה כמו ו) והניחו שהשר הבליע, שלא במתכוון, את הלמה. לטענתם אמר השר פיננשו: "אם תרצו אין זו אגולה", וייחסו את הקביעה להרצל. אלא, שכמסתבר ממקורות שונים, לא נתכוון הרצל ממש לגולדה, אלא רק רמוז: "אם תרצו אין זו אגדה", רוצה לומר — אם תרצו או לא תרצו.

יפה אמר דובר משרד ראש-הממשלה, בקביעתו שגולדה היא עובדה היסטורית עתיקת-יומין, ואין זאת אומרת שאם נכנסה לתפקידה לפני ה"ח-ת"ס, לא נודעה קודם.

לדעתי, אין זו זוארץ המונח נוהג אחריות בהתבטאויותיו, אעפ"י שממנו אנו יוסדים עוז ועל פיו יישק דברנו. אם (המשך בעמוד 3, טור 4)

אות המופת לטר"ש כהנא

מאיר (רציתי רק לשוב בשלום) כהנא

ועדת העיסורים הממשלתית החליטה על הענקת עיטור המופת לרב מאיר כהנא. כן צפויה העלאתו בדרגה מרב לרב"ט. להלן תיאור המעשה: ביום א', ראשון בשבת, 15.4.73, חדר טר"ש כהנא בראש כוח מצומצם שכלל נוסף לו גם צלם, אל שטח האוייב. תוך ניצול תנאי הסביבה ועורמתו הטבעית חלף על פני המש"מרות הקדמיים ושהה בתוך השטח העויין למעלה מ-20 דקות. בשעה שנקבעה מראש, פרץ הרב כהנא אל תוך השטח המבוצר, על-אף נחיתותו המיספרית והשכלית, כש"הוא הולם ומכה באוייב המופתע והגד"הם, ושוףך עליו מיץ מהדלי ארץ הקודש. גם שעה שנתפס על-ידי כוחות מיוחדים אשר הוזעקו למקום, המשיך הרב בהתנגדותו המוסרית, ואף בעט ברגלו של חייל אוייב.

במעשהו הוכיח טר"ש כהנא דבקות עילאית במטרה, והצלחה להגשימה, תוך גילוי תושיה מופלאה וגבורה למופת. על-אף המיכשולים שעמדו בדרכו, שוב הוכיח עליו העולם כולו כי נצח ישראל לא ישקר (מקסימוס יבלף).

ענין של גיאוגרפיה

האסורים, הדממה. הוא אף לא הספיק להתנגד, להשיב מילחמה. לחשה האשה, הכל הלך כל-כך מהר...

ואנחנו שתקנו. שתקנו וזכרנו: בחדר זה, ממש כאן, קיפדו כדורי הקלגס את פתיל-חייו של המפקד חסר-הישיע. באתו קיתון עצמו ירה ג'ופרי מורטון, הרוצח מה-C.I.D., באברהם שטרן, הוא יאיר, מפקד הלח"י הי"ד, רצח בדם קר.

הישישה שקיבלה את פנינו שתקה שתי-קה כאובה. סבל הדורות ניבט מפניה. ללא אומר הובילה אותנו אל החדר פנימה, החדר שמאום לא השתנה בו. כי אילו סרבה אצבע אנוש לשנות קלסתרה של היסטוריה, "כאן!" — אמרה, ולא יספה. ואנחנו ראינו. ראינו את השולחן לידו ישב ה"מפקד, עת השיגוהו כדורי המרצח. את חורי הכדורים, העדים האילמים לדראמה שהתרחשה, את כתם הדם שיבש, הקירות

אנית הכאר נאבכת על חייה! כחה מבין 1400 נוסעיה יצבו ???

הרפתקה ב"קווין אליזבת"

גדול סרטי ההרפתקאות והמתח בלב ים. בהשתתפות צוות שחקנים בין לאומי-זוכי 15 פרסי אוסקה.

שיא הכנסות בארצות הברית: 4 שבועות - 19 מיליון דולר.

חרדה עמוקה ומתח עוצר נשימה

- * האם יטבעו טביעה אכזרית מאות יהודים עשירים ומשועממים?
- * האם יפוצצו אירגוני החבלה את האונייה הגדולה בעולם?
- * האם יעורו המוני חיילים ואנשי-ביטחון למנוע את הטבח של המאה?
- * האם תצליח העיתונות היומית להגדיל את תפוצתה במאות אלפי עותקים?
- * האם יבוטל מיצעד צה"ל ביום העצמאות מסעמי אבל לאומי?

בואו בהמוניכם לחזות בדרמה הנפלאה! תבכו כמו ילדים!

ל, השומר הצעיר"

בנפול שניים מבניכם בפעו-לה המזהירה בביירות: מי יתן ויילכו כולם בדרכם, ולא יסטו אל דרך העקל-קלות של הבגידה.

נאמני שלמות הארץ

חלום חלמתי

השבוע חלמתי שאני תנאי מוקדם. נר' רא ובהלתי. ידעתי שאין תנאים מוקד-מים, והבנתי שאם הממשלה תתפוס אותי יהיה מצבי חמור. הסתחרתי בכל מיני נקיקים וחורים, ורק בלילות יצאתי לתור מוון (תנאים מוקדמים אוכלים בעיקר ש"חיים). הייתי חוסף דונם פה דונם שם וככה גמרתי את ביקצת הירדן.

אבל כמה זמן יכול תנאי מוקדם לעמוד נגד הממשלה כולה? היא תפסה אותי, "תני", אמרה הממשלה, "זה יפה?" נורא התביישתי. הבנתי שעשיתי מעשה חמור, אבל הממשלה לא התרגזה, ואפילו סידרה לי מקום לינה. כמי ששכב חודשיים על מצע קוצים, יכולתי להעריך את המצע בע"פ של המערך — הוא גמיש להפליא. כעת אני נמצא במעצר-על-תנאי והי כמו מלך. כדי שלא ארגיש עצמי בודד, הביאו לי תנאים מוקדמים נוספים ונוספים וגוספים, עד שלכמעט נחנקתי. הת' עוררתי בבהלה והנה אני ג'וק, מה לעשות?

כחול ולבן

האם לא נפלטה מפיך קריאתי גיל כבושה, שעה שגילית כי ה' אוטובוס הירוק-צהוב של אגד — זה שחלף על פניך מבלי לעצור, כמינהגו בכל יום — הוא בעצם אוטובוס כחול-לבן. כן, חביבי, כחול ולבן — זה האוטו שלך; כחול ולבן — זה האוטו שלי...

ובקרוב, זה לא יקה הרבה זמן, גם תיבתי-הדואר תהיה בכחול ולבן, גם הרמזור יאיר בכחול ולבן, העצים כחול ולבן, הפרחים כחול ולבן, הלחם כחול ולבן, הקפה כחול ולבן, וגם האדום חביבי, ילך ויכ" חיל, ילך וילבין.

ורק אל תגיד לי, הלילה, שאתה לא אוהב את השילוב הנפלא הזה של שני הצבעים המקסימים הללו, כי כל מי שלא אוהב את אוטובוסי בכחול ולבן — שיילך ברגל!

לאדם היקר, הנפלא והגדול

ישראל גריל - קלשניקוב

על היותך המפתח הגאוני של רובי הסער, "גליל" תרומה לביטחון ישראל הלוואי ונזדקק בה לשלום

צוצקה ופופיק רגינה, פיבוש והילדים הנרי מה'השעה אלפרד קקטוס וטבתו רפילי, ציפילי וקקילי הרבי מלובאביץ' זוגטאשווילי מנחם וסוניה תופיץ עבראלה נימר ריצ'רד ואירית ניקסון זולפיקר עלי-בוטו חנה צ'ירליץ, מכבסה טל. 66110